

מפעולות הארגון

בדיקת צהבת לתינוקות בבית
במכשיר זהה לבית החולים

עריכת ברית מילה לתינוקות.
ומבוגרים בחדרי ניתוח
בישראל ובמדינת חבר העמים

ניתן להשיג את הספרים
"סדר ליל הברית"
"פניני הברית"
"תפילות ומנהגים לברית"

משרד "ברית אבות"
רחוב דברי חיים 6 ביתר עילית
טלפון: 025022814

עריכת ברית מילה
לתינוקות ומבוגרים
בחדרי ניתוח
בארץ ובעולם

עלון ברית אבות פרפראות וסיפורים לברית מילה לפי סדר הפרשיות פרשת תצוה

תשפ"ד

מהספר פניני הברית

ואתה תצוה את בני ישראל. וכו'. מדרש תנחומא, ילמדנו רבנו קטן לכמה נמול, כך שנו רבותינו קטן נמול לשמונה מה טעם כשם שנמול יצחק אבינו, בביאור הדבר, הרי הדבר ידוע שהמילה ליום השמיני (בראשית יז יב) בפסוק וכן שמונת ימים ימול לכם כל זכר. ופירושו המפרשים, שכוונת השאלה לגבי תינוק שנולד בחודש השביעי, והשאלה אם צריך להמתין עד החודש התשיעי ועוד שמונה ימים, או שצריך למולו ביום השביעי ללידתו, ועל זה התשובה, ביום השמיני ללידתו כשם שנימול יצחק, שגם הוא נולד בחודש השביעי והברית היה ביום השמיני.

אבי ז"ל אמר פעם בברית, שקטן נימול בן ח' לומדים מיצחק, והרי כתוב מקרא מפורש וביום השמיני ימול. ולמה לא לומדים משם ותירץ כי מהפסוק היינו יכולים לומר שאם רוצה להקדים ולמול לפני שמונה ימים רשאי אולם מאאע"ה שהיה זריז במצות ולא מל את יצחק עד יום שמיני מוכח שאסור למול לפני יום השמיני: (בית ישראל)

ובשם ר' ישעיה קרלינסקי זצ"ל נאמר על פי הגמרא (נדה לא:): שאלו תלמידיו את רבי שמעון בר יוחאי מפני מה אמרה תורה מילה לשמונה שלא יהו כולם שמחים ואביו ואמו עצבים. ולפי טעם זה מילה ביום השמיני היא רק כשהולד נולד זכר בלי נקבה אבל אם יולד עם הזכר גם נקבה האם צריך להמתין לשבועיים, ועל זה השיב המדרש כשם שנימול יצחק, שנולדה עמו תאומה וכמרומו בפסוק ביום הגמל את יצחק. את הטפל שהיא תאומתו (שנקראת בכל על פי הגמרא בבא בתרא טז:): וכמו כן כל מי שנולד עם תאומה גם כן הברית ביום השמיני, ואין טעם רבי שמעון בר יוחאי לקבוע הלכה:

ואתה תצוה. איתא במדרש תנחומא ריש פרשת תצוה, ילמדנו רבינו קטן לכמה נמול כך שנו רבותינו קטן נמול לשמונה וכו' עיי"ש, כ"ק א"א"ז מרן אדמו"ר זצ"ל מגור דקדק מה השייכות ענין מילה לפרשת תצוה ופירש ואמר דהנה איתא במדרש (ויקרא רבא כא) שכהן גדול נכנס בפנים בזכות מילה שכתוב (ויקרא טו) בזאת יבא אהרן. וכתוב (בראשית יז) זאת בריתי אשר תשמרו. גם איתא שם (בויק"ר כ"א) מפני מה כהן גדול משמש בח' בגדים אלא כנגד מילה שהיא לח' ימים וכו' עיי"ש ועוד אמר גם (עי' זבחים יח:): משום שערל אסור להכנס למקדש: (ליקוטי יהודה)

נימולו בזכות סעודת הברית

במדרש תנחומא המובא בעלון זה על פרשת השבוע, מוזכר על חשיבות האב שמל את בנו וחשיבות מיוחדת שמוציא על זה הוצאות ועושה סעודת ברית.

במשך שנים זכה יהודי בארה"ב לסייע במצוות "סעודת הברית" בארץ, כדי לעשות את המצוה בשמחה.

באותו תקופה היינו מבקרים במוסדות לעולים מברית המועצות ומשכנעים תלמידים לקיים את מצוות הברית, באחד מבתי הספר נכנסנו לכתה של תלמידים בגילאי 16, ודיברנו על ענין מצות הברית, ואפשר לקיים את המצוה מייד, ולצערינו לא היתה היענות, העקשנות של התלמידים היתה גדולה ולא מצאנו איך לשכנעם, בתוך הדיבורים אמרתי לתלמידי הכתה, אם מצליחים לשכנע תלמיד אחד לעשות ברית, כל הכתה תקבל ארוחה במסעדה, אחרי הצהרה זו הכתה היתה כמרקחה, והתלמידים נרתמו לשכנע את חבריהם, בהפעלת לחצים כבדים להיכנס בבריתו של אברהם אבינו, וכעבור שעה קלה המאמצים נשאו פרי וההתנגדות הקשה ירדה, וזכינו למול שתי תלמידים מתוך שמחה של מצוה, [הנימולים אמרו שלא ידעו שזה אירוע כל כך משמח ומרגש], כמובן שנערכה סעודה חגיגת לכל הכיתה כולה והשמחה היתה רבה, ובעקבות החגיגה כעבור שבוע נימול עוד שתי בחורים מאותו מוסד.

ובכן! בזכות סעודת הברית נערכו הבריתות והא בהא תליא!

בברכה
המוהל הרב אהרן יוסף קרמר

בביאור ההקשר לפרשת השבוע, יש לפרש על פי הפירוש המילולי של צווי, שכל מקום שנאמר בלשון צווי הכוונה מיד ולדורות (הובא ברשב"ם כאן בשם הספרי נשא א') ויש לפרש כמו כן בקיום אברהם אבינו את מצוות המילה שנאמר בו (בראשית כא) וימל אברהם את יצחק בנו כאשר "צוה" אותו וכו'. שהכוונה שמצוות המילה היא ציווי לדורות. עוד יש לפרש, שאברהם אבינו על ידי שנשתוקק כל השמונה ימים לקיים המצוה ביום השמיני, נחשב כאילו עשה הברית כל הימים, והדיוק מהפסוק להעלות נר תמיד. שמצוה רק בלילה ולמה נקראת תמיד, אלא שעל ידי שהכהן משתוקק לקיים המצוה נחשב כאילו כל היום מקיים המצוה:

מצינו בחז"ל (תנחומא) ילמדינו רבינו קטן לכמה נימול כך שנו רבותינו קטן נימול לשמונה מה טעם כשם שנימול יצחק אבינו. מהו הקשר בין מצות מילה לפרשתינו, ובכלל מהי השאלה והרי זיל קרי בי רב הוא ומהי התשובה כשם שנימול יצחק אבינו דבר שאפילו תינוקות של בית רבן יודעים אותו אמנם הכוונה בזה כמו שכתוב (גיטין נז) על הכתוב (תהלים מד) כי עליך הורגנו כל היום. זו מילה שניתנה בשמיני, נמצא שהמילה היא מסירות נפש ולכן סמכו הלכה זו של מילה לפרשתינו שבה לא נזכר שמו של משה משם שאמר מחני נא. ובקשה זו היא מסירות נפש ממש מלבד שביקש שימחה שמו מספר התורה, שהרי אמרו (ראש השנה טז): על הכתוב מחני נא. שהכוונה לגי' ספרים נפתחים בראש השנה, צדיקים גמורים נכתבים ונחתמים לאלתר לחיים רשעים גמורים וכו' למיתה בינונים תלויים ועומדים, והיינו שמסר נפשו בפועל ממש והוא שמצינו (סוטה יד.) על הכתוב (ישעיה נג) אשר הערה למות נפשו. שמסר עצמו למיתה, שנאמר ואם אין מחני נא וגו'. וכן הוא בזוהר חדש (טו) לא אשכחנא רעיא דמסר נפשיה על עאניה כמשה דאמר ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת. מאי מחני נא מן עלמא דין ומן עלמא דאתי לקיימא תחת אשר הערה למות נפשו. ומוכח שהמסירות נפש היה ברוחניות ובגופניות כאחד, וכעת נבין מה שאמרו כשם שנימול יצחק אבינו כי מילתו של יצחק היתה הכנה למסירות נפשו בעקידה שהרי אמרו הוא רואה בנו שופך דם ממילתו ומקבל עליו בשמחה וכך היתה גם העקידה, וזה ששאלו קטן לכמה נימול והתשובה לשמונה כשם שנימול יצחק, היינו שכל מילה היא חתימה בבשרו של כל אחד מישראל בתור הכנה למסירות נפש: (באר משה)

אמרו רז"ל (שמות רבה) ואתה תצוה. הדא הוא דכתיב (איוב טו) למעשה ידיך תכסוף. הקדוש ברוך הוא מאיר לעולם דכתיב (יחזקאל מג) והארץ האירה מכבודו. ואמר לישראל ויקחו אליך שמן זית. הוי למעשה ידיך תכסוף. בא וראה שהציווי על הדלקת המנורה היא יסוד מוסד להבין את עצם ענין המצוות שהרי הקדוש ברוך הוא מאיר לכל העולם ברחמים ובכל זאת צוה שיאירו לפניו יתברך כמו שכתוב (ויקרא רבה פ"א) להודיעך שכולו אור ואין צריך לאורם ולמה צוה אתכם לזכותכם הוי (ישעיה מב) ה' חפץ למען צדקו. והנה בפסוק זה אמרו (מכות ב): רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות, וזהו ביאור המדרש שלפנינו הדא הוא דכתיב תקרא ואנכי אענך. כי כביכול מצפה שישראל יקראו לו בתפילה ומיד יענם ואף שאינו זקוק לבקשות בכדי להושיעם, ואותו הדבר הוא בכל המצוות למעשה ידיך תכסוף שהוא יתברך כוסף ומתאוה למעשי ידי התחתונים כמו שכתוב (במדבר רבה פ"י) על הפסוק (שיר השירים ה) שוקיו עמודי שש. שוקיו זה העולם שנשתוקק הקדוש ברוך הוא לבראותו, והשתוקקות זו היתה כמו שכתוב (בראשית רבה פ"ט) עיקר שכינה בתחתונים וכן (במדבר רבה פ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא למשה אם אתה עושה מה שלמעלה למטה, והכוונה בזה כמו שביארנו (בבראשית) בשם מורינו הרב חיים ויטאל ז"ל שמטרת הבריאה להיטיב לבריותיו וכירו גדולתו... וזה שאמרו (במדבר רבה) אמר הקדוש ברוך הוא לא שאני צריך לכם אלא שתאירו לי כדרך שהארתי לכם למה להעלות אתכם בפני האומות כלומר שהאמות ידעו שהקדוש ברוך הוא בחר רק בישראל כי הבריאה בשבילם ועל ידם ההנהגה בכל העולמות וכמו שכתוב בזוהר הקדוש (ח"ג קמט) לאדלקא בוצינין לתתא וכו' כדין בוצינין עילאין נהירין. ולא רק במצות המנורה אלא בכל מצוה ומצוה כמו שאנו אומרים לאחר הנחת תפילין ושמן הטוב תריק על שבעה קני המנורה להשפיע טובך לבריותיך. כי המצוה גורמת תענוג למעלה ונוסף על כך מחיה את נפשו וזה רצונו יתברך להשפיע טובה לבני ישראל הקדושים, וזה שאמרו (תנחומא) קטן לכמה נימול וכו' ותמוה הקשר לציווי המנורה אמנם לדברינו יובן היטב שהרי מצינו (תנחומא תזריע) שאל טורנוסרופוס המלך את רבי עקיבא איזו מעשים נאים של הקדוש ברוך הוא או של בשר ודם אמר ליה של בשר ודם נאים אמר ליה טורנוסרופוס הרי השמים והארץ יכול אדם לעשות כיוצא בהם אמר לו רבי עקיבא לא תאמר לי בדבר שהוא למעלה מן הבריות שאין שולטין עליו אלא אמור דברים שהם מצויין בבני אדם, אמר ליה למה אתם מוליך אמר ליה אני הייתי יודע שעל דבר זה אתה שואלני ולכך הקדמתי ואמרתי לך שמעשה בני אדם משל הקדוש ברוך הוא הביא לו רבי עקיבא שבלים וגלוסקאות אמר ליה אלו מעשה הקדוש ברוך הוא ואלו מעשה ידי אדם אמר ליה אין אלו נאים יותר מן השבלים אמר ליה טורנוסרופוס אם הוא חפץ במילה למה אינו יוצא הולד מהול ממעי אמו...ומה שאתה אומר למה אינו יוצא מהול לפי שלא נתן הקדוש ברוך הוא את המצות לישראל אלא לצרף אותם בהם, הרי שהאדם נברא חסר בכדי שישלים את עצמו וזהו הקשר שבין מצות מנורה למילה כי המנורה אות היא שרצונו יתברך במעשי ידי התחתונים והרי זוהי גם מצות מילה בכדי שימולו אותו ועל ידי זה יזכה לשלמות: (באר משה)

בזה יובן בסיעתא דשמיא הטעם גם כן שצריך להרבות בד"ת בליל המילה ויום המילה כי הכל הוא דוגמה אחת שהקדוש ברוך הוא לא רצה לכתוב תורה שבע"פ בתורה שבכתב אלא הניח דבר זה על האדם שהוא יטרח לבאר ולפרש התורה: (מלאך הברית)

בהמשך מביא המדרש: אמר רבי שמעון בר יוחאי, בא וראה שאין חביב לפני האדם יותר מבנו והוא מל אותו, וכל כך למה, אמר רב נחמן בר שמואל כדי לעשות רצון בוראו, הוא רואה בנו שופך דם ממילתו ומקבל עליו בשמחה:

אמר רבי חנינא, ולא עוד אלא שהוא מוציא הוצאות ועושה אותו היום של שמחה, מה שלא נצטוה, הוא שהכתוב אומר, ואני תמיד איחל והוספתי על כל תהלתך: (תהלים עא)

בזה יובן בס"ד טעם למנהג ישראל לעשות סעודה ביום המילה ומקפידים לאכול לחם ג"כ ולא סגי להו בתבשיל של בשר לבדו יען כי יש לחם שייכות עם מצות המילה לבטל טענת המכחישים במצוה זו מכח הלחם וכאשר הכריח רבי עקיבא מן הגלוסקאות ודו"ק: (מלאך הברית)

אמרו חז"ל (מגילה טז): ליהודים היתה אורה. וכו' וששון זה מילה, יש לעיין מאי טעמא פרט מילה טפי מכל המצות, בשלמא ושמחה זה יו"ט אתי שפיר שהתענו ביום טוב של פסח ומעתה התחילו לנהוג שמחת יום טוב ויקר אלו תפילין הוא רמז בעלמא כי עד עתה פחדו הם מאומות העולם ההיפך מרמז התפילין דכתיב (דברים כח) ויראו ממך. ועכשיו הוחזרה העטרה ליושנה, אבל מילה מאי שנא דפרט וי"ל על פי דאמרו חז"ל (ע"ז י): דמלכות גזר שלא ימולו בניהם

ואמר לו קטיעה בר שלם אדרבא ימולו עצמן כדי שיחלישו ויהיו חלושים ועל ידי זה נתבטלה הגזרה, ויראה הכי נמי המן גזר על כל המצות לבד ממילה כי נוח לו שיחלשו והמה מלו בניהם בזמנם, אך הששון שבמילה היה חסר כי לא עשו סעודה על כן עתה השלימו ששון של מילה ושמעתי שכן כתב בשלי"ה וברוך שכוונתי: (חתם סופר דרשות ז' אדר)

הרמ"א בשולחן ערוך (יורה דעה סימן רסה) כתב ונהגו לקחת מנין לסעודת מילה ומקרי סעודת מצוה. משמע שענין הסעודה היא אינה חובה אלא מנהג וכלשון המדרש מה שלא נצטוו:

בטעם הסעודה כתב בכללי המילה (לר"י הגוזר) שמתוך השמחה יבקשו כולם על האם שתבריא ועל הנער שיגדל לתורה ולחופה ולמעשים טובים:

מאידך, בגמרא (נדה לא:): שאלו תלמידיו את רבי שמעון בר יוחי...ומפני מה אמרה תורה מילה לשמונה, שלא יהו כולם שמחים ואביו ואמו עצבים, ופירש"י מפני מה מילה לשמונה ולא לשבעה, שלא יהיו הכל שמחין. שאוכלין ושותין בסעודה, וכתב היעב"ץ בהגהותיו מכאן לסעודה שעושים ביום הברית נוסף על רמז יום הגמל. ומשמע שהסעודה מן התורה, מה שכתב יום הגמל הכוונה על פי המדרש (תהילים מזמור קיב) על הפסוק, במצותיו חפץ מאד. מפרש על אברהם,.... וכשנולד יצחק בן שמונה ימים הגישו למילה, שנאמר (בראשית כא ד) וימל אברהם את יצחק בנו בן שמונה ימים. והגישו למנחה על גבי המזבח ועשה שמחה ומשתה. ומכאן אמרו חכמים, חייב אדם לעשות שמחה ומשתה באותו היום שזוכה למול את בנו כאבינו אברהם, שנאמר (שם) ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק. הוי במצותיו חפץ מאוד:

סעודת מילה בזמנה היא מצוה דאורייתא: (שערי תשובה סי' תקנ"א בשם אור הנעלם)

ולא עוד אלא אדם הולך ולוה וממשכן עצמו ומשמח אותו היום.

דע כי מצוה רבה שיש בו הקהל לשמוח בשמחת המילה ולסעוד שם ושכרם כפול מן השמים, ואם ח"ו מניחים בית המילה לבדם בלא שמחה העונש גדול רח"ל, כדאיתא בדברי הרד"ק ז"ל שפירש על פסוק (שמואל א' כב) ויאמר המלך לדואג טוב אתה וגוי' עד וימת ביום ההוא שמונים וחמשה איש נושא אפוד בד. שעונשם מחמת אלמנה שילדה בן והלכו אנשי נוב עיר הכהנים ביום ח' ומלו הבן וכל אחד פנה והלך לו לביתו ולא ישבו לסעודת מצוה, וצעקה האלמנה אל השי"ת ונגזר עליהם שיהרגו פ"ה כהנים כמנין מילה רח"ל: (מהר"ש מנצורה בסדר המילה ומשפטה כתי"י)

יש אנשים המדקדקים במצות לוקחים קצת מן הסעודה או פרי או עוגה והם מביאים הביתה לאכול כשיוכלו: (ילקוט מעם לועז)

שמן זית זך. (כז כ) כתב החתם סופר (בספר תורת משה) שמן זית זך ראשי תיבות בגימטריא שדי, וסופי תיבות תנ"ך... נראה לי שרמז לנו הכתוב... לומר לך אם אין אדם נימול אינו יכול ללמוד תורה ונביאים וכתובים לפי שחסרה לו אות י **אבל** בני ישראל הנימולים יזכו ללמוד ולהבין את דברי תורתנו הקדושה: (בית ישראל השלם)

ומלאת בו מלאת אבן. (כח יז) ומל את בו זו המילה, את בו. באות של מילה, וזהו ומל את, בו בח' ימים כמו בו: (פירוש רבינו אפרים על התורה)

ספיר ויהלם. (כח יז) יהלם. מילה, כל הנימול כאילו לובש אורים ותומים: (פירוש רבינו אפרים על התורה)

ימי ההילולא של צדיקים בשבוע זה	
הגאון ר' שמואל אויערבאך זצ"ל	יום ראשון ט' אדר
הרה"ק ר' יוסף ברוך מניישטאט "הגוטער יוד" (בהרה"ק המאור ושמש) זי"ע	יום שני י' אדר
הרה"ק ר' חיים יוסף אזולאי (החיד"א) זצ"ל	יום שלישי יא אדר
הגאון ר' שמואל שטראשון (הרש"ש) זצ"ל	
הרה"ק ר' אברהם בורנשטיין מסוכטשוב (האבני נזר) זי"ע	
הגאון רבי יוסף רוזין מרוגוטשוב זצ"ל	
רבינו יהודה החסיד זצ"ל (ספר חסידים)	יום חמישי יג אדר
הגאון ר' משה פיינשטיין זצ"ל	
הגה"ק ר' יוחנן סופר (האדמו"ר מערלוי) זי"ע	
הגאון ר' מאיר קרליץ זצ"ל	שבת קודש ט"ו אדר
הרה"ק ר' יוסף לייפער (האדמו"ר מפיטסבורג [צדקת יוסף]) זי"ע	

עובדות וסיפורי צדיקים בעלי ההילולא לשבוע זו

מכל פסיעה של המוהל נברא מלאך

נראה לי שהמוהל ההולך לקיים מצות מילה מכל פסיעה ופסיעה נברא מלאך אחד, וזה אני לומד במכל שכן ממה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה במדרש (הובא בפתח עינים למרן החיד"א) כשישראל היו עולין לרגל מכל פסיעה היה נברא מלאך אחד ואסמכוה אקרא, שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך, כמו שהולך ברגליו להכין צרכי רגל, ולכל דבר מצוה, דמצוה לרוץ ולהיות רץ כצבי, ואם כן במכל שכן המוהל שהולך לקיים מילה שהיא גדולה מכל מצות התורה בוודאי נברא מכל פסיעה ופסיעה מלאך אחד: (ברית אבות)

בקבורת הערלה בעפר מתקיים ואל עפר תשוב

איתא מהחיד"א להקשות על הא דמצינו אצל תנאים שאחר הסתלקותם היו באים לביתם בכל ערב שבת (כתובות קג) והרי כתיב ואל עפר תשוב, ומתוך דבעת המילה קברו הערלה בעפר ומקצתו ככולו ונפטרו בכך, לפי זה אפשר לפרש מה שאומרים בברכת הברית וצאצאיו חתם באות ברית קודש על כן בשכר זאת אל חי חלקינו צורינו צוה להציל ידודות שארנו משחת, דעל ידי זה שחתם בנו אות ברית קודש ואת הערלה קוברים כדין, ניצל שארנו – הגוף – משחת, היינו לאחר מיתה והגוף יכול להשאר בשלימותו, דכבר נתקיים בו גזירת ואל עפר תשוב, ובוזה אפשר לפרש בקשת בלעם שאמר תמות נפשי מות ישרים וגו' שנתאוה למיתה כזו שגופו ישאר בשלמותו אמנם אצלו לא שייך כלל וכלל כיון שלא היה מהול כדאיתא נופל וגלוי עינים לפי שלא היה מהול: (אוצר הברית מה שאמר הפני מנחם מגור זצוק"ל)

המילה מוסיפה כח: בעת ההיא אמר ה' אל יהושע עשה לך חרבות צורים וגו'. פירש הרב מהר"י אשמועיני רבותא, בעת ההיא שבאו לגלגל, הגם שהיו חלושים חולשא דאורחא, (שהיו חלושים מכח נסיעתם עד לכאן) עם כל זה צוה ה' למולם - כי הוא הנותן כח לעשות חיל, והוא שבח ישראל שלא עכבו לאחר המילה ונזדרזו לקיים מצותו יתברך: (נחל שורק להחיד"א על הפטרת יום א' של פסח)

צריך להקפיד ולומר אליהו הנביא זכור לטוב

וכתבו הרב מאורות נתן כ"י, דלא די שיאמר דין כורסייא דאליהו בלבד אלא יביע אומר דין כורסייא דאליהו הנביא זכור לטוב, דמה שאמרו אליהו בארבע, רמזו שבכל פעם שיזכירו אותו צריכים לומר בארבע תיבות, אליהו הנביא זכור לטוב, וכן כתב הרב זכר משה שהיה נוהג הגאון כבוד מורינו הרב ר' חיד"א ז"ל, זקנו ומו"ר אביו ז"ל בליל מוצאי שבת לומר אליהו הנביא זכור לטוב עיי"ש, ובפרט אצל ברית מילה דמבואר בזהר שצריך להזכירו, ודאי יאמר בקול זה כסא לאליהו הנביא זכור לטוב, דאם אין אומרים כך אינו יושב על הכסא אלא עומד בפתח הבית ורואה והולך לו: (זכר דוד)

אליהו הנביא מופיע בברית רק כשהנימול ישראל יהודי כל ימיו

פעם אחת הוזמן רבי יהודה החסיד להחזיק תינוק בשעת מילתו, קהל רב הוזמן להשתתף בסעודת המצוה, וכשכל המוזמנים ישבו במקומם הכניסו את התינוק, כל האנשים קמו לכבודו וקראו "ברוך הבא", רק רבי יהודה נשאר במקומו ולא קם, כשנשאל על סבת התנהגותו המוזרה, אמר בצער, שלא ראה את אליהו הנביא נכנס בעקבות הילד כדרכו תמיד בכל ברית מילה, אין זאת, המשיך הצדיק ואמר לשואלים המופתעים, שילד זה יעבור עבירה חמורה כשיגדל, רוח שטות תכנס בו וירצה להמיר את דתו, ולכן אינו ראוי כבר עכשיו שאליהו הנביא יהיה נוכח בברית שלו: (מעשה בוך אמשטרדם)

אליהו הנביא מביט בפני התינוק

החסיד ר' דוד סאביטער ע"ה סיפר ששמע מהרב הגאון הקדוש אבד"ק ביאלא זצ"ל שעל ברית מילת בנו של רבינו הקדוש (האבני נזר) זצ"ל בשעה שנשאו את התינוק הרך הנימול חזרה לאמו אחר המילה ראה בתוך הקהל הגדול שהיה שם איש אחד בעל צורה שלא הכירו מעולם ודחק את עצמו למאד להיות סמוך ממש אצל התינוק וגילה פני התינוק והביט עליו בעין פקחא, וכאשר שאלו אחר כך שיאמר לו מי הוא, ענהו שהוא אותו שישנו על כל בריתי מילה של ילדי בני ישראל, וכמדומה לי שאמר בלשון אחר קצת שהוא אותו שמברך לכל ילדי בני ישראל אחר המילה, ופלא: (אביר הרועים)

לעילוי נשמת ר' יעקב צבי ב"ר יצחק מאניס ז"ל הולצמן

בעת שמחה בעת בקשה כשצריך ישועה
היו שותפים במצוות המילה
ליהודים "מבוגרים" עולי חבר העמים
שהבריתות נעשים בחדרי ניתוח,
עלות כל ברית 3600 שקלים לשלם לחדר הניתוח
ובזכות זה תראו נחת מכל יוצאי חלצכם, אמן.

ברית אבות: רחוב דברי חיים 6 ת.ד. 3044 ביתר עילית טלפון: 025022814

ניתן לתרום בנדירים פלוס על שם ברית אבות